

Ja el tinc (benvinguts al futur que ens espera)

JAUME SUBIRANA

EL PERIÓDICO, CULTURA, 13.01.10

En aquests temps mòbils hi ha cada vegada menys institucions de què refiar-se. Una de les que no solen fallar són els Reis d'Orient. Els meus Reis han complert, i ja el tinc. Vull dir que ja tinc lector electrònic (el que en anglès en diuen *e-reader*) i ja puc, doncs, posar-me a llegir llibres sense paper (el que en anglès en diuen *e-books*).

I sí, he passat per un cert embolic d'instal·lació. I sí, hi ha alguna cosa encara una mica rupestre en el procés de donar-te d'alta, *abaixar* llibres a l'ordinador i d'aquí passar-los al lector amb tot de cables i de codis pel mig. I sí, ja sé que el lector que he escollit i que tinc ara a les mans d'aquí un any em semblarà una antigalla. I sí, m'adono que quan d'aquí poc la marca de la poma comercialitzi el seu lector tot tornarà a començar. I sí, és veritat que l'oferta de títols no és com per fer salts d'alegria, menys encara en català.

Ara bé, admès tot això, el que de veritat em sembla embolicat, rupestre, antiquat i limitat és el punt de vista de tants que insisteixen i insisteixen en els suposats inconvenients i en les més o menys evidents dificultats de l'invent, enderiats per l'arbre tort i, de tan enderiats, incapaços ja no només de veure sinó fins i tot d'imaginar el bosc immens, tot ple de viaranys, que ens espera (també als remugaires). Perquè, com a l'adagi, els *e-readers* actuals són la punta del dit que assenyala la lluna, i la lluna és una manera de llegir no en diré nova però sí renovada, en què els papers tradicionals de l'autor, l'editor, el distribuïdor, el llibreter, el

promotor i el crític seran (estan essent) redefinits i en què no hi ha cap raó per témer que allò veritablement important (el talent, les històries, la lectura) en surti perjudicat.

Jo de moment me n'he anat de viatge amb una desena de llibres en 175 grams. Si penso com ha canviat la manera de comprar el bitllet i la manera de poder escriure i enviar aquest article des de l'estranger a la redacció en els darrers 10 anys i ho aplico al món del llibre, potser encara no puc dibuixar-ne els detalls però sí que puc apuntar que tot plegat anirà fent-se més ràpid, més lleuger, més ubic i menys tangible.

I llavors resulta que abans d'internet **Italo Calvino** això ja ho sabia. Benvinguts, doncs, a un futur que de fa temps s'espera.